

Folketingets Lovsekretariat
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : min@kum.dk
Web : www.kum.dk

18. januar 2007

Hermed fremsendes i 80 eksemplarer svar på spørgsmål nr. S 1921 vedrørende begrænsningen af muligheden for parallelimport i medfør af ophavsretslovens § 19, stk. 1, stillet af folketingsmedlem Per Clausen (EL) den 12. januar 2007.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. S 1921

Stillet den 12. januar 2007

Svar til folketingsmedlem Per Clausen (EL) fra kulturministeren.

Spørgsmål:

”Kan ministeren bekræfte, at ophavsretslovens § 19, stk. 1, må forstås sådan, at begrebet parallelimport forudsætter, at der findes en enerettighedshaver i importlandet, som i givet fald kan og vil gribe ind over for importen, og at der ikke er noget grundlag for at forbyde import, hvis en sådan rettighedshaver ikke findes?”

Svar:

Det er korrekt, at der ved begrebet parallelimport forstås import af eksemplarer af fx film, bøger, musik-cd'er m.v. til et land, hvor der i forvejen findes en licenshaver. Hvis der derimod ikke i forvejen findes en licenshaver vil import af film, bøger, musik-cd'er m.v. have karakter af specialimport.

Ophavsretslovens § 19, stk. 1, indeholder et forbud mod såvel parallelimport som specialimport af eksemplarer af værker fra lande uden for EU og EØS (regional konsumption). Forbuddet betyder, at det kun er lovligt at videresælge film, bøger, musik-cd'er m.v. købt i et land uden for EU/EØS, såfremt der er indhentet tilladelse hertil hos rettighedshaveren (fx pladeselskabet, forlaget el. filmproducenten). Dette gælder uanset, om der i forvejen findes en licenshaver eller ej.

Forbuddet mod videresalg af eksemplarer af værker fra andre lande end EU og EØS har været gældende i den danske ophavsretslov siden 2002 og blev indført i forbindelse med implementeringen af EU-direktivet om ophavsret i informationssamfundet (det såkaldte infosoc-direktiv).

Under forhandlingerne om infosoc-direktivet var Danmark hele tiden modstander af et sådant forbud, der udelukker såkaldt international konsumption. Regeringen mener, at principperne om frihandel bør indebære frit videresalg af alle typer af værkseksemplarer, uanset hvor de er købt; når rettighedshaveren har givet samtykke til det første salg, bør ophavsretten ikke være til hinder for et videresalg af eksemplaret.

Blandt de andre EU-lande var der imidlertid et kvalificeret flertal for forbuddet, og Danmark kunne derfor ikke forhindre vedtagelsen. I forbindelse med vedtagelsen af direktivet afgav Danmark sammen med flere andre mindre lande en erklæring om, at Danmark er imod begrænsningen, og at reglerne bør genovervejes. Den daværende regering fik i sommeren 2000 mandat fra Folketingets Europaudvalg til at stemme for direktivet uanset utilfredsheden med dette element.

Det skal understreges, at reglerne ikke forhindrer den enkelte forbruger i at importere fx dvd-film, som man har købt i et andet land. Det er kun videresalget gennem butikker osv., der rammes af reglerne.